JUCÎND MAI MULT, TREBUIE SĂ TE PREGĂTEŞTI MAI MULT. ŞI MAI JUDICIOS!

(Urmare din pag. 1)

nem acum în discuţie utilitatea noii formule; putem vorbi, însă, de ceea ce a adus ea concret şi cu implicaţii în pregătirea şi randamentul formaţiilor care alcătuiesc primul eşalon al fotbalului nostru. Şi înainte de orice altceva, să reţinem faptul, **esenţial**, că, datorită noii formule, echipele noastre divizionare joacă mai mult, apropiindu-se de numărul meciurilor dispatate anual (aproximativ — 50, oficiale şi amicale, de cupă şi de campionat), de către colegele lor de peste hotare care activează în prima ligă, în Anglia, R. F. a Germaniei, Italia, Spania, Franţa şi chiar Iugoslavia, unde, pentru actuala ediţie a campionatului, forul respectiv de specialitate a sporit la 18 numărul echipelor participante în prima divizie. Se realizează astfel un adevăr care nu are nevoie de demonstraţie: **jucînd mai mult, te pregăteşti mai temeinic** — îndeosebi sub această FORMĂ NATURALĂ care este jocul — **progresezi mai uşor...**

Au fost respectate în această primă jumătate a întrecerii principiile de bază — **continuitatea** (eşalonarea efortului) şi **regularitatea** (păstrarea judicioasă a intervalului între două eforturi) celei mai importante competiţii cu caracter intern? Cu mici excepţii (amînarea — cerută de cluburi — a jocurilor F. C. Argeş — Dinamo Bucureşti şi Politehnica Iaşi — A.S.A. Tg. Mureş, devansarea cu o zi a etapei a XII-a, înaintea meciului cu Anglia), programul a fost onorat, turul campionatului încheindu-se în prima zi a lunii decembrie. Mai devreme ca în anii trecuţi, cînd (deşi erau de parcurs mai puţine etape), din cauza deselor amînări ne prindeau pe stadioane sărbătorile de iarnă, ba uneori mai aveam restanţe pînă la... „mărţişor".

★

Spuneam că **jucînd mai mult trebuie să te pregăteşti mai temeinic.** Te obligă logica lucrurilor, te obligă adversarii de peste hotare cu care, în ultimii ani, echipele noastre îşi măsoară forţele în competiţii oficiale, ce angajează blazonul fotbalului românesc. Nu-i însă, desigur uşor să treci de la 6—7 ore săptămînal (acel program minimal în care se complăceau jucătorii noştri) la 16—20 ore cîte a prescris Colegiul central la începutul sezonului de care ne ocupăm, inspirîndu-se din practica marilor cluburi. După etapa a V-a, desfăşurată în 8 septembrie, am asistat la o şedinţă de lucru (cu participarea antrenorilor de divizia A) avînd ca temă: **„volumul, intensitatea şi conţinutul antrenamentului".** Prof. Angelo Niculescu, preşedintele Colegiului central de antrenori, sublinia în cuvîntul său **„pulsul nou reflectat în mişcarea mai activă a jucătorilor în teren, în dinamica jocului".** Şi — se pare — remarca nu era prea departe de adevăr. Ce nu ştiau însă exact organizatorii şedinţei? Cele ce aveam să aflăm din gura antrenorilor. Că jucătorii au început să dea semne de oboseală, că spinoase probleme de **revenire şi de recuperare** s-au ivit în cadrul procesului de instruire-antrenament la mai multe echipe.

Şi, într-adevăr, următoarele jocuri au înregistrat o scădere la capitolul dinamism, coborînd iar tempo-ul şi prin aceasta şi nivelul de ansamblu, spectacular. Exact în momentul în care echipele trebuiau să probeze şi o CALITATE A MIŞCĂRII (marcaj strict, facilitate în demarcaj, scheme tactice etc.), elementul indispensabil pentru a atinge standardul internaţional.

Unde greşiseră antrenorii? Desigur, în aplicarea rigidă a indicaţiilor primite la cursul de perfecţionare de la Snagov (cu privire la volum şi intensitate) care a precedat, cu puţine zile, startul sezonului fotbalistic de toamnă.

„Cine rezistă, rezistă" spunea Bazil Marian în această şedinţă, pe cît de realist, pe atît de... îngrijorat, poate mai puţin de soarta lotului său (oricum, mai larg şi mai susţinut din punct de vedere valoric de efectivul rezervelor-tineret) şi mai mult de cea a celorlalte formaţii **(Jiul, Politehnica Iaşi, Farul, Universitatea Cluj** etc.), care abia adună cîte 14—15 jucători.

Fără îndoială, tehnicienii noştri uitaseră că în nici un domeniu — şi deci nici în fotbal — nu trebuie să preluăm automat de la alţii, ci adaptat la condiţiile specifice fotbalului românesc, ale jucătorilor noştri.

Aşadar, jucînd mai mult, fotbaliştii din prima divizie trebuie să se pregătească... mai mult. Dar (am dori-o) mai judicios!

fotbal

E GREU URCUŞUL...

„Ca să devii jucător mare, depinde numai de tine..." — recunoaşte Anghel Iordănescu

Cu aproape un an în urmă, publicam o discuţie prelungită cu cel pe care presa sportivă şi specialiştii îl desemnaseră drept cel mai bun junior al anului fotbalistic 1967... *„Anghel Iordănescu — promisiunea nr. 1 a anului"* — se intitula articolul despre centrul atacant al naţionalei de juniori, dar şi despre tînărul timid, care, la sfîrşitul antrenamentului desfăşurat cu cîteva zile înainte de revelion, ne declara *„Ştiu, ca să devin un jucător mare, depinde numai de mine..."*

★

În perioada care s-a scurs de la publicarea amintitelor rînduri, Anghel Iordănescu (Puiu, cum îl mîngîie colegii) a pus punct vîrstei junioratului, începînd din primăvara lui '68 o etapă decisivă a carierei sale: impunerea ca jucător matur. Natural, din „alintatul" reprezentativei de juniori, al cărei golgeter detaşat era, Iordănescu s-a văzut un jucător aproape oarecare în echipa de tineret-rezerve a Stelei... L-am urmărit îndeaproape traversînd o zonă mai dificilă a evoluţiei — spaţiul (uneori infinit) în care se produce maturizarea sportivă, în acelaşi timp, însă, spaţiul în care multe dintre speranţele noastre fotbalistice încep coborîrea pe panta anonimatului.

Poate tocmai de aceea atenţia acordată subtilului „nouar" al echipei de tineret-rezerve a campionilor a avut o notă specială: nu era vorba numai de Iordănescu însuşi, ci de un fenomen generic, dacă vreţi, de un răspuns la o enigmă mai veche: *de ce* şi *unde* se pierd talentele incipiente ale fotbalului nostru de care, slavă domnului, nu ducem lipsă...

★

La început i-a fost greu şi nu s-a sfiit să mi-o mărturisească: *„Promisiunea trebuia să devină o certitudine. „Eleganţa" cu care se juca la juniori dispăruse într-o singură iarnă! Meciurile de la tineret îmi solicitau un angajament fizic de care — m-am convins repede — nu eram capabil. Mi se cereau goluri...*

Atunci am înţeles că trebuie să muncesc de zece ori mai mult decît o făcusem... Apoi, nu beau, nu fumez... Nu beau decît pepsi sau apă minerală. Încet, încet m-am pus pe picioare şi acum, la sfîrşitul turului, am la activ 15 goluri, deşi n-am jucat trei sau patru partide."

În ultimele două meciuri ale stagiunii, cu Politehnica Iaşi şi Dinamo Bacău, Puiu Iordănescu a primit investitura primei divizii. A debutat (n-a jucat, de fapt, decît o repriză în ambele meciuri) în partide în care Steaua a înclinat steagul. Nefericit debut! În asemenea ocazii, antrenorii îşi laudă mai puţin elevii, iar publicul devine mai rezervat în aprecierile la adresa celor învinşi...

În acceleratul care-i aduce pe stelişti de la Bacău, după ultima etapă a diviziei, antrenorul Stelei, Ştefan Covaci, ne declara: *„Iordănescu? Mi-a plăcut..."*

După o înfrîngere, asemenea cuvinte sînt mai mult decît încurajatoare!

★

Pe culoarul aceluiaşi tren, am avut ocazia să particip la o discuţie împreună cu Iordănescu şi Jenei. Tema? Fotbalul.

„Ştiu — spunea Jenei — *pentru un băiat talentat ca Puiu e încă foarte greu... Poate el nu înţelege că banca rezervelor era inerentă evoluţiei sale. Oricum, trebuie să fie convins că la Steaua e mult mai greu să promovezi decît la alte echipe. Tradiţie, obligaţii de... nume şi titluri!"*

Jenei a tăcut, cu gîndul plecat spre cele numai 13 puncte acumulate în clasament. Apoi a adăugat: *„Dar, asta nu trebuie s-o uite, noi avem mare încredere în el..."*

★

Nu ştiu. Poate introducerea lui Iordănescu în linia de atac a Stelei a fost, la penuria de productivitate a acesteia, niţel întîrziată... Nu ştiu. Poate că între atîtea selecţionate de speranţe şi tineret s-ar fi putut afla un loc şi pentru atacantul stelist... Dar ştiu de cît ajutor îi vor fi lui Puiu Iordănescu cuvintele lui Jenei: NOI AVEM ÎNCREDERE ÎN EL...

★

Ultima oară cînd l-am văzut, mi-a mărturisit: *„Anul '69 va fi pentru mine anul hotărîrilor decisive. Aş vrea să devin titular în echipă şi, totodată, student. La I.E.F.S. sau poate — de ce nu? — la istorie"...*

— Crezi c-o să reuşeşti?

M-a privit drept în ochi, cu o uităturâ surprinzătoare pentru firea lui timidă:

— *TREBUIE să reuşesc... Nu se poate altfel! Pentru echipă îmi mai trebuie forţă şi toată iarna asta voi încerca s-o acumulez. Cît despre facultate, voi destina cărţilor orice clipă liberă".*

★

N-o să mai treacă mult, sînt convins, şi glasul radioreporterului va împrăştia în eter: *„Stimaţi ascultători, meciul decisiv opune Stelei pe... iată formaţiile: Steaua—Haidu, Sătmăreanu... Constantin, IORDĂNESCU, Creiniceanu..."*

Fac această anticipaţie cu certitudinea că seriozitatea şi talentul lui Puiu Iordănescu n-o vor dezice...

Ovidiu IOANIŢOAIA

„Dintre toate golurile marcate în campionatul de tineret, cele mai dragi îmi sînt cele 4 înscrise în meciul cu „U" Cluj — mărturiseşte Iordănescu..., Iată-l, irezistibil, trecînd printre doi apărători clujeni...

Foto: A. NANU

Azi, la Ruse:

Dunav — Progresul

Echipa bucureşteană Progresul susţine azi la Ruse o partidă amicală în compania divizionarei bulgare Dunav.

După acest meci, Progresul urmează să plece în turneul proiectat în Libia şi Tunisia.

Cooperatorul Urziceni a cîştigat „Cupa 30 Decembrie"

URZICENI (prin telefon). A luat sfîrşit tradiţionala competiţie fotbalistică destinată echipelor de divizia B şi C din judeţul Ilfov, *„Cupa 30 Decembrie"*. Partida finală a opus, în prezenţa unui numeros public, pe divizionarele C *Cooperatorul Urziceni* şi *Olimpia Giurgiu*. Meciul a fost deosebit de disputat şi nu a permis desemnarea unui cîştigător la sfîrşitul celor 90 de minute de joc regulamentar, cînd tabela de marcaj arăta 1—1. S-a recurs la prelungiri şi Cooperatorul Urziceni a reuşit să marcheze un nou gol.

Aşadar, *Cooperatorul Urziceni — Olimpia Giurgiu 2—1 (1—0, 1—1)*, prin golurile marcate de *Dunăreanu* şi *Buga* (din lovitură liberă de la 18 m) pentru Cooperatorul şi *Storobăneanu* pentru Olimpia.

A arbitrat cu competenţă *D. Ilinca* (Buc.).

„Cupa 30 Decembrie" a fost cîştigată de echipa Cooperatorul Urziceni.

V. GAFIUC, coresp.

CULESE DIN GIULEŞTI

● *Printre jucătorii care au lipsit (şi, spre surprinderea noastră, nu puţini la număr) de la şedinţa de analiză a echipei de fotbal Rapid, ce a avut loc marţi după-amiază la sediul clubului, s-a aflat şi Lupescu. Spre deosebire, însă, de ceilalţi absenţi, fundaşul central al formaţiei giuleştene avea un motiv acceptat fără rezerve de toţi cei prezenţi la amintita şedinţă. Cu o zi înainte, soţia îi născuse un băieţel, căruia i-a dat prenumele de Ion.*

Felicităm, la rîndul nostru, pe fericitul tată, care se dovedeşte şi în viaţa de familie acelaşi om model ca şi pe terenul de sport.

● *În cadrul aceleiaşi şedinţe de analiză, jucătorul Stoicescu şi-a cerut dezlegarea de la Rapid. Urmează ca biroul secţiei de fotbal să ia o decizie.*

● *În cursul zilei de ieri, lotul Rapidului s-a deplasat la Predeal, dar nu pentru odihnă propriu-zisă, ci pentru fortificare, jucătorii avînd un program de pregătire adecvat.*

NUMAI ÎN LUNA DECEMBRIE!

La toate oficiile şi agenţiile P.T.T.R., precum şi direct la factorii poştali şi difuzorii de presă, se pot face în cursul acestei luni

ABONAMENTE LA

sportul

Zilnic, SPORTUL oferă cititorilor săi ultimele informaţii interne şi internaţionale, cronici, comentarii, reportaje, corespondenţe speciale.

NU UITAŢI SĂ REÎNNOIŢI LA TIMP ABONAMENTUL DV!

LUPTĂTORII DE CONCURS!

● Veteranii Olimpiadelor la înălţime ● La suliţă, în sfîrşit, învingătorul scontat

Cercetînd rezultatele înregistrate la Ciudad de Mexico în cele şapte probe de aruncări constatăm că, în cele mai multe cazuri, pe podiumul premianţilor au luat loc atleţii luptători sau atleţii de concurs cum li se mai spune. *Alfred Oerter, Lia Manoliu, Mihaela Peneş*, ca să ne referim doar la cîteva exemple, au obţinut succese însemnate, chiar dacă rezultatele lor dinaintea Jocurilor nu-i recomandau stăruitor pentru medaliile pe care ei le-au cucerit.

Alfred Oerter, la a patra sa participare olimpică a obţinut un nou succes, realizînd o performanţă unică în istoria atletismului mondial, al patrulea titlu consecutiv la aruncarea discului. Ceea ce, trebuie să recunoaştem deschis, este un lucru de-a dreptul fabulos, mai ales că la startul competiţiei mexicane se prezenta doar cu un rezultat de 62,74 m (al 6-lea rezultat mondial al sezonului) în timp ce principalii săi adversari veneau recomandaţi de performanţe cu mult superioare: *Silvester* 68,40 m, *Puce* 64,39 m, *Carlsen* 64,14 m, *Milde* 63,32 m, *Danek* 62,78 m. La ora concursului, *Oerter* s-a dovedit cel mai tare, cel mai stăpîn pe voinţa, pe nervii şi pe muşchii săi şi, din momentul în care a obţinut aruncarea de 64,78 m — record olimpic, disputa pentru supremaţie a fost practic încheiată, deoarece nici unul dintre adversari n-a mai găsit resursele psihice pentru a-i da replica.

Un luptător la fel de bun s-a arătat şi *Lothar Milde* (R.D.G.) care a fost constant la valoarea anterioară şi cu 63,08 m a obţinut medalia de argint, nescontată faţă de antecedentele celorlalţi participanţi.

MEDIA CELOR MAI BUNE ŞASE REZULTATE la aruncarea discului arată o creştere însemnată faţă de trecutele ediţii ale J. O.; *1968—62,356, 1964—59,065* şi *1960—56,721.*

Ca şi *Alfred Oerter*, recordmana ţării noastre *Lia Manoliu* a înregistrat o spectaculoasă victorie, despre care cunoscutul comentator de atletism *Robert Pariente* afirmă: „La vîrsta de 36 de ani şi după ce a participat la 4 Olimpiade, *Lia Manoliu* a găsit în acest succes o recompensă meritată pentru remarcabila sa longevitate". Ţinînd seamă de bilanţul mondial 1968 anterior Jocurilor Olimpice, în care *Lia* ocupa locul 6 cu 59,22 m, evident că prea puţini i-au acordat creditul unei victorii la Mexico, mai ales că toate aruncătoarele care o precedau în acest bilanţ îşi anunţaseră participarea la întreceri (*Westermann*-62,54 m, *Spielberg*-61,64 m, *Illgen*-61,54 m, *Popova*-59,82 m, *Otto*-59,40 m).

Dar *Lia Manoliu*, o excelentă atletă de concurs, a reuşit să răstoarne toate pronosticurile şi să încheie victorioasă cel mai greu concurs al vieţii sale, căci, după cum se ştie, cu puţine zile înaintea competiţiei ea a suferit un accident la cotul braţului de aruncare şi din cauza acestuia participarea sa a fost pusă chiar sub semnul întrebării. Dar iată ce spune ea: *„La Olimpiadă, în Mexic, m-am acomodat foarte greu, dar după cîteva zile în care mă simţeam lipsită de vlagă, normele de control (aruncarea greutăţii, haltere, sărituri) mi-au arătat că revenisem la potenţialul iniţial. Dar a urmat întinderea aceea de ligamente la cot, cu dureri atroce. Am făcut tot felul de controale medicale şi cu 10 zile înaintea concursului n-am mai putut lucra de loc. Orice efort cît de mic cu braţul drept îmi producea dureri, astfel că aproape că-mi şi luasem adio de la concurs. În ziua în care Viorica a cîştigat medalia de aur şi Mihaela pe cea de argint, am încercat să arunc dar, din cauza durerilor, am renunţat. Îmi mai rămăseseră doar trei zile, timp în care am fost mereu prezentă în cercul de aruncare, insistînd asupra piruetei, asupra lucrului picioarelor. Şi bine a spus, cine a spus, că aruncările se fac nu cu mîna ci cu... picioarele!*

A venit ziua marii încercări. Hotărîsem să dau totul în prima aruncare, pe care o pregătisem psihic atîtea şi atîtea zile. În timp ce adversarele mele se încălzeau, eu mă gîndeam numai şi numai la această primă aruncare. Şi... 58,28 m-record olimpic! N-am crezut că acest rezultat era suficient pentru victorie, dar pînă la urmă, iată că a fost! Au intervenit şi cele două reprize de ploaie, au mai intervenit şi renunţările mele la aruncările următoare ceea ce, firească, a creat o stare de tensiune deosebită adversarelor din concurs".

Apropo de ploaie. Nu putem împărtăşi punctul de vedere al trimisului revistei franceze „Miroir de l'athletisme" care afirmă, nici mai mult nici mai puţin: *„Manoliu, graţie ploii!"*. Adică, cu alte cuvinte, ploaia este cea care a determinat succesul *Liei*... Situaţia nu este însă aceasta, deoarece pînă la începerea ploii majoritatea concurentelor îşi efectuaseră prima încercare (mai puţin *Karin Illgen* şi *Olimvia Cataramă*, dintre cele mai bune).

Adevărul este acela, bine exprimat de o adevărată sportivă ca *Liesel Westermann*, că în momentul întrecerii *Lia Manoliu* s-a dovedit cea mai bine pregătită din punct de vedere fizic şi mai ales psihic, că de-a lungul întregului sezon campioana României s-a arătat cea mai constantă la performanţe înalte.

Ploaia, fără discuţie, a stricat concursul, ca şi pe cel de la bărbaţi, de altfel, dar categoric nu se poate afirma că datorită ei Lia Manoliu a devenit campioană olimpică.

Cealaltă reprezentantă a noastră, *Olimpia Cataramă* a acuzat o acomodare grea la condiţiile specifice Mexicului, dar în preajma competiţiei aruncările sale treceau cu regularitate de 55 m. *„Un rezultat de finală* — cum spune *Mihai Raica* —, *dar tensiunea întrecerii olimpice a timorat-o".*

MEDII: Mexico-55,286, Tokio-56,365, Roma-52,373.

Pentru prima oară, după foarte mulţi ani, aruncarea suliţei s-a încheiat cu victoria principalului favorit *Janis Lusis* — 90,10 m — record olimpic, căci începînd de la J.O. din 1936 şi pînă acum niciodată n-a cîştigat aruncătorul scontat. Anul acesta *Lusis* a dominat cu autoritate suverană toate competiţiile la care a luat parte şi victoria sa a venit ca o încununare a unei nete superiorităţi.

MEDII: Mexico-86,556, Tokio-80,23, Roma-79,605.

La fete însă, principala favorită, poloneza *Jaworska*, n-a avut nici măcar bucuria unei medalii, clasîndu-se abia pe locul V. Cîştigătoare a ieşit *Angela Nemeth*-60,36 m, cea mai bună stilistă, remarcabilă prin coordonare şi prin multilateralitatea pregătirii. Pe locul secund, *Mihaela Peneş* (59,92 m), care după un sezon destul de şters a ştiut să se concentreze şi să obţină un „argint" la care, ca să respectăm adevărul, nici măcar nu ne gîndeam.

MEDII: Mexico-57,696, Tokio-56,783, Roma-53,21.

„Maşina de aruncat", cum a fost denumit *Randy Mattson* (23 de ani, 200 cm, 120 kg) a cîştigat fără emoţii greutatea, etalîndu-şi din plin marile-i posibilităţi fizice şi tehnice. Interesant de subliniat faptul că pentru un rezultat de 20 de metri autorul său (Hoffmann) nu a putut primi nici măcar medalia de bronz!

MEDII: 1968-19,91, 1964-19,476 1960-18,511.

Cu o clasă peste celelalte concurente, *Margitta Gummel* (27 ani, 176 cm, 81 kg) a dominat categoric întrecerea aruncătoarelor de greutate obţinînd un excepţional record mondial cu 19,61 m. De notat amănuntul că primele trei clasate au avut rezultate superioare recordului olimpic de la Tokio (*Tamara Press* 18,14 m).

MEDII COMPARATIVE: 1968-18,221; 1964-17,346, 1960-16,471.

Învins în repetate rînduri de *Romuald Klim* (campion olimpic la Tokio şi european la Budapesta), recordmanul lumii *Gyula Zsivoţzki* (pentru prima oară în 9 concursuri) a obţinut, în sfîrşit, revanşa de mult dorită. Lupta dintre cei doi titani ai aruncării ciocanului a fost extraordinară.

MEDII: 1968-71,079, 1964-67,996, 1960-65,316.

Romeo VILARA

MEXICO 68
COMENTARII OLIMPICE

Un interlocutor greu de combătut: VALENTIN STĂNESCU

Întîlnit pe culoarele federaţiei, fostul antrenor al Rapidului, actualmente „părintele" stegarilor braşoveni, ne-a surprins din capul locului: de obicei vorbăreţ, de data aceasta Valentin Stănescu ne „oferea" cuvintele cu... linguriţa.

— *Ce părere aveţi, revine Steagul în prima divizie?*

— *Nici vorbă... Şi asta nu pentru că sosirea mea la Braşov a coincis cu vreo minune, ci pentru că, pur şi simplu, Steagul n-are echipă de... divizia B! Duminica trecută am jucat un amical cu C.F.R. Cluj, liderul seriei vecine, pentru comparaţie... I-am zdrobit: 6-1! Aşa că...*

— *Bine, dar şi Politehnica Galaţi a fost în prima divizie şi...*

— *O să mai fie, sînt convins!*

— *Atunci?*

— *Da, da o să mai fie, dar nu la anul! De altfel, cei mai periculoşi adversari ai echipei mele sînt Portul Constanţa şi Metalul, cu care jucăm „afară"...*

— *De cînd ai venit dumneata la Braşov, pare-mi-se, Steagul n-a mai pierdut nici un joc. Mă înşel?*

— *De data asta nu...* — zîmbi antrenorul braşovean. *Dar puteţi fi sigur, o să mai pierdă! Nu vreau decît să cîştige un meci în plus, ca să aibă un punct-două în plus...*

La poalele Tîmpei domneşte o atmosferă mai realistă decît oricînd: cum-necum, TREBUIE să revenim în prima divizie!

— *Scopul scuză mijloacele?*

— *Dacă vreţi... Adică, REZULTAT. Ce, parcă Herrera a făcut altfel şi doar era... il mago! Adaptez echipa ideii de a juca pentru puncte, înainte de a juca pentru spectacol... Şi, n-o să credeţi, toţi mă ascultă ca în... Giuleşti cu care am ieşit campioni!*

— *Şi Adamache?*

— *Mai ales Adamache, căci îşi cunoaşte interesul şi iubeşte fotbalul mai mult decît bănuiam...*

— *Proiecte pentru iarnă?*

— *Da, multe, dar cel mai important e să... revenim în A! Ce să-i faci! Deformaţie... profesională. Şi încă ceva: pe 5 ianuarie reluăm pregătirile, în februarie plecăm în turneu, probabil în R.F.G.*

— *O echipă de „B" în turneu într-o ţară cu un fotbal atît de bun? — îl „încerc".*

— *Da. Fosta campioană balcanică...*

Trebuie să recunosc — cu plăcere — că Valentin Stănescu a schimbat echipa, dar a rămas la fel de greu de... combătut!

T. I.

În toate magazinele

1-31 DECEMBRIE

Luna cadourilor

Luna cadourilor

Luna cadourilor

Luna cadourilor

CADOURI — SURPRIZE

CADOURI — BUCURII

LOTO-PRONOSPORT

Participarea în colectiv

Pentru a veni în sprijinul participanţilor şi a le mări şansele de cîştig, Administraţia de Stat Loto-Pronosport a introdus participarea în colectiv la Loto, Pronosport şi Pronoexpres.

La agenţiile de vînzare, participanţii găsesc scheme la care se pot înscrie pentru participare cu cotele pe care le doresc (5%, 7%, 10%, 25%, 50% etc.) fără să existe o delimitare minimă sau maximă. Este necesar însă ca participanţii, indiferent cîţi sînt şi indiferent de cotă să joace fiecare, să asigure costul 100% al schemei respective.

După înscriere, participanţii sînt obligaţi să-şi noteze numerele sau pronosticurile trecute pe biletele sau buletinele completate pentru colectivul la care participă. Fiecare participant la colectiv primeşte din partea gestionarului vînzător organizator de colectiv o „chitanţă-tip", pe care se trec datele privind colectivul la care a participat. În cazul în care participantul se înscrie la mai multe colective, primeşte pentru fiecare din acestea cîte o chitanţă.

PRONOEXPRES

Tragerea concursului nr. 50 din 11 decembrie 1968

EXTRAGEREA I:
20 23 2 10 40 14
FOND DE PREMII: 383.422 lei
EXTRAGEREA a II-a:
32 9 38 45 4 21 6
FOND DE PREMII: 305.658 lei

LOTO

Premiile întregi şi sferturi de la tragerea din 6 decembrie 1968

Categoria I: 1 variantă întreagă a 69.910 lei şi 1 variantă sfert a 17.477 lei; a II-a: 3 a 21.847 lei şi 12 a 5.461 lei; a III-a: 170 a 794 lei şi 200 a 198 lei; a IV-a: 404 a 398 lei şi 579 a 99 lei; a V-a: 1076 a 181 lei şi 1485 a 45 lei.

Premiul de categoria I întreg a fost obţinut de Pîrvulescu Stela din Bucureşti.